

ното село Козин дол, след кратки престрелки с врага приключва и бойният им път.

Днес на Агликина поляна е поставен в 1968 г. паметник с форма на морена, в който е изсечен надпис:

"Тук на Агликина поляна, прославно
хайдучко сбирище
е трябвало през 1868 г.
Хаджи Димитър и Стефан Караджа
да обявят Привременно правителство
и да образуват въстаническа армия
за освобождението на България,
До това място достигат 14 четника
Вечна слава на героите!"

Останалите четници начело с Хаджи Димитър достигат на 31.VII. в. "Бузлуджа". Тук става последното сражение на четата – величествен завършек на героичния път.

На този легендарен връх през 1960 г. е издигнат монументален паметник в прослава на героите от Бузлуджа, издялан от бял врачански камък и е построен на малка поляна, на която е станало сражението. Той изобразява мъжествената фигура на войводата в цял ръст, облечен във воеводска униформа. Зад него, върху невысока каменна стена, са изписани имената на четниците.

Паметникът е дело на скулптура Любен Димитров и арх. Петко Цветков.

Подвигът на четата и на нейния войвода в тази последна битка с врага получава широк отзвук сред българското население от околните села. Дълго време сред него се носи слухът, че Хаджи Димитър е жив, че броди ранен в Балкана. Този слух е послужил и като основа на твърдението на населението от селата Свежен и Мраченик, че Хаджи Димитър е ранен в битката на Бузлуджа, и че той е починал и е погребан на връх "Кадрафил". В действителност на този връх е погребан неизвестен участник в четата на Хаджи Димитър. След освобождението костите му са пренесени и погребани в двора на църквата на с. Свежен, като кости на Хаджи Димитър./1/2/. В 1881 г. костите на неизвестния чет-